

LA TORRASSA pàg 18
El Jardí del Fènix fa renéixer un solar del carrer Mas abandonat durant 15 anys

NOVA ETAPA pàg 11
Jesús Solores relleva Dolores Ruiz i és el nou president de la Creu Roja local

línial'H

9 anys

Gener 2022 · Núm. 99 · linialh.cat

Més sospites de la policia sobre Marín pel cas Consell Esportiu

Un informe policial veu "certa col·laboració" de la batllessa amb l'afer a l'espera de l'anàlisi del seu mòbil pàg 10

Creix l'exclusió social

Nou avís sobre l'augment de la pobresa per la pandèmia pàg 3

Foto: Xarxes Locals de l'Hospitalet

SANT JOSEP pàg 14

Haver de viure amb la casa apuntalada: Ciutat Comtal vol solucions

FUTUR INCERT pàg 11

L'Hospital General fa 50 anys amb l'anhel del nou edifici

ATLETISME pàg 20

Sara Gallego: "Per a mi una tanca és una motivació"

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

La pandèmia ha fet augmentar la pobresa. Foto: Aleix Freixas/ACN

Una societat més desigual

» La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social alerta que la pandèmia ha fet créixer la pobresa
 » Moltes entitats del sector han hagut d'ampliar la seva tasca i una de cada quatre s'han endeutat

BAIX LLOBREGAT ▶ “Estem anant cap a una societat més desigual”. Aquest és el crit d'alerta que fan des de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que han presentat recentment el Baròmetre del Tercer Sector, el qual revela que el 56% de les entitats socials van haver d'ampliar el seu àmbit d'intervenció i adaptar els seus projectes per donar resposta a la crisi provocada per la pandèmia. Sigui com sigui, gairebé la totalitat de les ONG metropolitanas -el 92% en concret- han hagut d'incrementar els seus esforços en aquest context de crisi.

La salut mental és l'àrea que ha requerit més esforç, mentre que els col·lectius que han demanat més atenció arran de la crisi de la covid han estat les víc-

times de violència masclista, els migrants, els joves en risc d'exclusió, els sense llar i les persones que viuen de l'economia submergida.

El director de l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, Héctor Santcovsky, fa notar que hi ha sectors que “milloren la seva renda”, tot i que es tracta d'un fenomen més aviat “minoritari”, atès que cada vegada, sosté, hi ha més gent vivint “al límit” de l'exclusió social. “Hem de parar atenció al que està passant”, avisa.

Per tot plegat, Santcovsky parla d'un “canvi de paradigma” que obligarà les entitats socials a adaptar-se encara més a aquestes creixents desigualtats. En aquesta línia, Rita Grané, vicepresidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, desta-

ca que la sortida a aquesta crisi “s'ha d'articular de manera conjunta i participativa”, per tal de donar una “resposta coherent” a

LA CIUTAT AMB MÉS BARRIS POBRES

▶ La feina de les entitats socials varia segons el barri o la ciutat i el nivell de vida de cada zona. En aquest sentit, l'Hospitalet és la ciutat catalana amb més barris amb un nivell socioeconòmic “molt baix”. Són dades recents de l'Idescat, que mostren que aquests barris estan al nord de la ciutat.

les necessitats de les persones. Ho diu perquè l'informe assenyalava que, malgrat que l'emergència social ha estat abordada de manera “col·laborativa” entre les administracions i el tercer sector, la capacitat de resposta “no ha estat homogènia”. En aquest sentit, els ajuntaments més grans i amb més recursos han pogut reorganitzar amb més agilitat els seus recursos per fer front a la crisi de la pandèmia.

Per altra banda, la intensificació dels esforços de les entitats per atendre l'increment de demanda arran de la pandèmia ha fet créixer les seves despeses. Això, i la disminució dels ingressos, ha afectat el 64,3% de les entitats, que consideren que la pandèmia va afectar el seu exercici econòmic del 2020, mentre que el 42% asseguren que van tancar l'any endeutades. El baròmetre ho atribueix a la reducció de l'activitat, els proble-

mes amb la justificació del finançament públic i l'esforç de digitalització. Sense anar més lluny, la meitat de les entitats al·leguen haver tingut despeses extraordinàries per la digitalització forçada per la situació sanitària. Malgrat que han trontollat els seus comptes, les ONG no han deixat de treballar durant la pandèmia. Així ho remarca Anna Albareda, gerent de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, que lamenta la tardança a rebre les subvencions dels ens públics, fet que ha obligat moltes d'elles a demanar crèdits per poder continuar funcionant.

Pel que fa a les administracions que deuen diners a les entitats, destaca la Generalitat -que deu diners al 96% d'aquestes-, els ajuntaments -al 52%- i la Diputació de Barcelona -al 30%-.

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Fem possible l'impossible

per Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Foto: ACN

El 14 de desembre passat, al ple del Congrés dels Diputats es va tancar la porta a la proposta de Llei de garantia del dret a l'habitatge digne i adequat, redactada pels moviments socials que defensen el dret a l'habitatge i amb el suport de més de 150 entitats socials i sindicals i 9 grups parlamentaris que van registrar-la el 30 de setembre.

El PSOE va decidir no acceptar a tràmit la proposta de la gent, la del carrer, votant no al tràmit parlamentari amb PP, Ciutadans i VOX.

El 2018, el mateix Pedro Sánchez, en una proposta similar, en aquell cas la Llei d'habitatge de la PAH, va decidir votar-hi a favor. Potser perquè no governava? Que qualsevol partit polític no té credibilitat ja ho teníem clar el 15-M. Que PP i PSOE són la mateixa cosa, per descomptat. Però és que, a més, els suposats partits nous, com Podem, o no tan nous –sinó producte de canvis de nom–, com Junts per Catalunya, ens han demostrat que tampoc no s'hi pot confiar.

Podem juga a dos bàndols: quedar bé amb el PSOE per no trencar el govern i alhora amb els moviments per l'habitatge. Registrant la proposta del carrer al costat de 8 partits més i lloant el text legal, i 5 dies després traient un text amb el PSOE dient que solucionarà el problema de l'habitatge. I... sorpresa! No hi ha cap mesura per aturar els desnonaments, per exemple. Entre mil qüestions més, el text presentat és un text buit i no garanteix el dret a l'habitatge. El movi-

ment per l'habitatge demana explicacions, ens les donen, rebaixen l'optimisme i accepten que el text s'ha de millorar, que així no serveix per a ningú. Bé, sí: per als bancs i els fons d'inversió, que continuaran desnonant i apujant els preus del lloguer impunement.

El dret a l'habitatge no va d'esquerres o de dretes: va de drets humans

Reprenem el diàleg, ja que la proposta de la ciutadania, gràcies a la CUP i Bildu, arriba al ple del 14 de desembre per decidir si es pren en consideració o no. El resultat, però –ja us he fet spoiler a l'inici–, re-

El dret a l'habitatge no va d'esquerres o de dretes: va de drets humans

sulta ser un gir de guió. A una hora de la votació, Podem retira la signatura de la proposta legislativa, encara que hi vota a favor. Per què? Encara estem esperant la resposta. A efectes pràctics, és veritat que no canvia el resultat de la votació, però clarament demostren que són permeables a la pressió del PSOE i que prefereixen saltar-se els acords establerts amb la ciutadania, amb el carrer, amb les persones que són desnonades cada dia. Resultat? Confiança trencada.

Amb Junts per Catalunya ha passat una cosa semblant. Registren, juntament amb el Grup promotor de la Llei 24/2015, un text el juny, es comprometen a tenir aprovada la llei a l'octubre i, en comptes d'això, presenten 11 esmenes a la seva pròpia llei que retallen el text i que ataquen el seu ADN. Resultat? Confiança trencada.

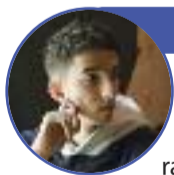
És clar que als moviments socials com la PAH no ens paralitzen les actituds dels partits polítics, sinó que això ens dona força per continuar portant, amb més motius i des de l'apartidisme, la dignitat i la paraula, les nostres reivindicacions a tots els ajuntaments, parlaments i al Congrés, governi qui governi.

Vam acabar l'any amb unes metes que aconseguirem. A nivell de Catalunya, tenir una llei vigent a principis d'aquest 2022 que obligui els grans propietaris a fer lloguers socials i que ens permeti deixar enrere el tsunami de més de 26.000 desnonaments. A nivell estatal, introduïrem a les esmenes les nostres demandes històriques: stop desnonaments, lloguer social i augmentar el parc públic de lloguer amb habitatges buits propietat de bancs. Som les que fem possible l'impossible.

La PAH fa 12 anys que aconseguim petites grans victòries i ho seguirem fent dia a dia, perquè sabem que el dret a l'habitatge no va d'esquerres o de dretes: va de drets humans.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@aladdin_azr

Moren dues persones asfixiades en una baraca a Montcada i Reixac.

La manca d'habitatge digne per a tothom continua causant morts evitables. L'incendi de plaça Tetuan i el de la nau de Badalona són precedents tràgics i recents que, malauradament, no han servit perquè res canviï.

@robertugas

El 2021 es van detectar, com a mínim, 106 variants de la covid a Catalunya. Només 3 (Alfa, Delta i Òmicron) van arraconar la precedent i van empitjorar la pandèmia. Calma, no cal tornar-nos bojós amb cada variant que aparegui a algun país, el més probable és que sigui anecdòtica.

@punsix

La Prefectura de Moscos canvia quasi totes les cares. La nova direcció envia exalts càrrecs del cos a comandar comissaries de territori, allunyant-los així de la presa de decisions. Un dels canvis més destacats és el de l'excap d'investigació Toni Rodríguez, a qui destinen a Rubí.

@joanaverdera

[Sobre la nena que va dir *trigo* en lloc de *blat* a un concurs de TV3] Per als que creieu que l'etiquetatge en català és prescindible, ja ho veieu. Quan no tens els noms dels aliments de cada dia disponibles en la teva llengua, no els tens en ment, no et venen al cap i es van substituint pels de la llengua dominant.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Ma-resme), Olga García (Vallès), Francisco Javier

Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Dolores Ruiz

Després de 28 anys, Dolores Ruiz ha deixat la presidència de Creu Roja de l'Hospitalet. La substitueix en el càrrec Jesús Solares, que havia estat vicepresident. L'entitat valora molt positivament la seva llarga trajectòria.

pàgina 11

Generalitat

Ha passat més d'una dècada des que es va plantejar, però el nou Hospital General a Can Rigalt encara no té data. Els veïns n'estan farts i l'Ajuntament pressiona la Generalitat perquè tiri endavant aquest projecte vital per a la ciutat.

pàgina 11

Mémora

Mémora, amb la col·laboració de Plàudite, el CAP Gornal i el col·legi Enric d'Ossó, organitza uns tallers de teatre per a gent gran i joves. La finalitat és combatre la soledat de la gent gran i apropar els joves a aquest col·lectiu vulnerable.

pàgina 16

El + llegit

línia'H.cat

- 1 Denuncien una agressió a un taxista a Pubilla Cases
- 2 Marín passa de presidenta a vicepresidenta del PSC
- 3 L'Hospitalet fa fill adoptiu l'organitzador del Mobile, John Hoffman
- 4 Alcázar demana que s'arxivi la causa contra ell pel cas Consell Esportiu
- 5 El Mercat de la Florida acollirà un laboratori d'innovació

La clau

Generació monòleg

per Susana Pérez

Foto: Pexels

En el primer episodi de la sèrie *Girls*, la protagonista, Hannah Horvath, està preocupada perquè el noi que li agrada no li respon els missatges. La seva amiga Marnie, que no la vol veure patir, estableix una jerarquia dels canals de comunicació perquè sigui conscient que ell no mostra cap mena d'interès en ella: "A l'esglaió més baix hi ha el Facebook, després vindrien el xat de Google, els missatges de text, els correus electrònics i el telèfon. Parlar cara a cara és l'ideal, però està passat de moda".

La comunicació presencial ha esdevingut un objecte de luxe, almenys entre els més joves. Els joves prefereixen la comunicació asíncrona, és a dir, aquella en què no cal que els interlocutors coincideixin en el temps. "No l'he sentit", "el tenia en silenci" o "tenia poca cobertura" són les tres principals excuses dels *millennials* i de la generació Z per no agafar una trucada de telèfon. I és que molts joves se senten violentats i ansiosos quan en reben una perquè creuen que els robarà molt temps. Així ho consideren el 75% dels entrevistats en l'estudi *Generation mute, millennials phone call statistics* fet

a 1.200 nord-americans nascuts entre el 1981 i el 1996.

Als joves, les trucades els semblen una mena d'ofensa, i per això les eviten. Els experts els anomenen la *generació muda*. Altres motius pels quals no responen una trucada són: interactuar amb una persona "demandant" —és a dir, els joves tenen la impressió que qui truca té més necessitat que qui rep la trucada i no volen fer-se'n càrrec— (64%); la invitació a un esdeveniment (55%); haver de fer un favor (49%) o la confrontació verbal amb l'altre (46%).

A Internet és molt fàcil silenciar, bloquejar o fer desaparèixer l'altre. Tant és així que en els darrers anys han aparegut diferents neologismes per referir-se a aquesta mena de comportaments: *ghosting*, *benching*, *breadcrumbing*... *Ghosting* és desaparèixer sense donar cap explicació; *benching* vol dir tenir algú sempre en la reserva; *breadcrumbing* és

quan algú no té intenció d'anar més lluny en una relació sentimental, però vol tenir atenció i segueix coquetejant només per sentir-se desitjat.

Mentrestant, les habilitats comunicatives per expressar-se en viu, cara a cara, es perden. Els joves prefereixen la comunicació asíncrona a través dels missatges de text o d'àudio en diferents plataformes, com ara Whatsapp o Instagram. En aquest format se senten més segurs, ja que no han de posar a prova les seves habilitats en temps real. En una trucada no poden esborrar les paraules, però un àudio el poden repetir fins que surti bé.

Els anomenen la *generació muda*, però són la *generació monòleg*. S'expressen tot el temps a través de les seves xarxes socials, però ho fan a la seva manera: sense ser interpellats per l'altre, sense haver d'interactuar, mostrant-se perfectes, sense fallar.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ElPreuDelsTests

#5PositiusAClasse

#ElDiàlegQueNoArriba

@324cat: "Entrarem en el control dels preus": Sánchez assegura que regularan el preu dels tests d'antígens un cop ja no hi ha problemes de subministrament.

@pauv1979: Ja no es fan cribratges a les escoles i tampoc es fan PCR als CAP, mai sabreu si hi ha 5 positius o 22. S'han acabat els confinaments.

@agenciaacn: Pedro Sánchez rebutja posar data a la pròxima reunió de la taula de diàleg però assegura que "n'hi haurà més d'una" el 2022.

Mirada pròpia

(Re)voltes en la Catalunya del punt i seguit

per Oriol Lladó

“**E**n l'actual transició nacional, allò que en diem l'àrea metropolitana és, per a molts, un territori massa desconegut, vist amb més prevenció que respecte, un 'problema' que cal suportar i en tot cas tractar amb una bona tàctica pensada només en clau de 'sí o no'. (...) Però resulta que els barris que la conformen, tan vius i colorits, tan diversos, en realitat són ben poc perifèrics; no es conformen a ser objectes del màrqueting polític de torn. Ben al contrari, reclamen avui la seva centralitat en la història recent del país, el seu lloc en el procés constituent actual. (...) Cal trepitjar aquests barris no pas per explicar la bona nova, sinó per entendre una mica millor qui som (i qui serem, especialment quan siguem independents)”.

“(...) No es tracta pas d'alentir ni d'aigualir res, sinó d'entendre que construir un estat és un procés col·lectiu que, perquè tingui èxit, s'ha de basar en el reconeixement de tots els accents possibles. Per aconseguir-ho cal empatia, no només eloqüència; saber escoltar, no només recitar el corol·lari de raons; somriure més, insultar menys; explicar on volem anar, no només d'on volem sortir...”.

“Són històries d'èxit que no cal inventar, sinó 'tan sols' reconèixer. Formen part d'un relat de país amb el qual jo em sento més a prop i crec que poden ser eines útils per a un procés constituent més profund i enriquidor... I amb més opcions d'èxit. (...) Vegem algunes d'aquestes realitats que o bé oblidem o bé donem alegrement per descomptades:

> Els pares i mares de Santa Coloma de Gramenet que a principis dels vuitanta van garantir l'èxit del model d'escola catalana amb una sola línia (la immersió) i que, malgrat les grans quantitats de diners i recursos abocats a fer néixer un conflicte on no existeix ni existia, continuen mantenint com a absolutament residuals les demandes de doble escolarització.

> Les famílies castellanoparlants (tants amics meus) que han decidit fer del català la llengua de relació amb els fills... Famílies que han vibrat, vibren (i vibraran) amb la

'Roja' i que, en canvi, s'han compromès amb el que és més íntim i valuós, la llengua. Són també els avis i les àvies que, ara que per fi tenen una mica de temps, participen en experiències com En Català Llegim i Parlem i que volen aprendre el català per ajudar a fer els deures als seus nets.

> Els activistes que van manifestar-se a les acaballes de la dictadura, aquells 'altres catalans' de Candel que, tot desafiant la legalitat del moment, van lluitar per uns barris més dignes o, més recentment, per un rebut de l'aigua més assequible. Una part d'aquells 'veïns' la trobem avui en moviments socials que treballen incansablement per ciutats més justes, reactivats amb la PAH o els tancaments

tenien tan poc a favor. Joves que han desafiat la inèrcia d'abandonar els estudis, malauradament encara ben present en el seu entorn”.

“És aquest un recull interessadament en positiu, però no per això menys real. (...) De moment, que aquestes línies almenys serveixin, per a qui les vulgui llegir, com a recordatori que la condescència i el paternalisme són pèssims companys de viatge. Els catalans que viuen a l'àrea metropolitana o en algunes zones del camp de Tarragona no són un problema, sinó part de la solució, i en tot cas, i sobretot, són País, en majúscules. No pas el país que volem deixar enrere, sinó el país que tenim i tindrem davant”.

Les línies precedents formen part d'un apunt al meu blog escrit a finals del 2012, ja fa 9 anys! De vegades m'agrada fer aquests exercicis d'arqueologia textual, i més quan hi veus reflectit amb sorprenent nitidesa el temps present.

Tot plegat ve a tomb del projecte (Re)voltes d'Òmnium, una iniciativa que mostra la tantes vegades (mal) citada 'Catalunya real': diversa, rica i enxarxada en tantes #lluïtescompartides i que desborda tot intent de simplificació. Aquestes darreres setmanes s'ha fet una marató d'aquestes convocatòries cíviques arreu del país; el país que té forma de ciutat, el país que té forma de poble, i també, naturalment, en territori *Línia*. Es tracta d'unes passejades guiades en grup per barris o pobles i que tenen com a fil conductor els relats en primera persona de les persones i les entitats protagonistes de les lluites i els processos de transformació social que hi han tingut lloc. Sant Roc o la Mina han estat dues de les cites en clau de marca.

(Re)voltes mostra la Catalunya del punt i seguit, la que no es dona mai per acabada, la que busca una altra frase, un relleu que no s'acaba. La que ens obliga a parar la mirada (i l'orella) en carrers i places que no són un mer decorat en la nostra vida apressada. I en aquest llenç que es va pintant, la idea de reconèixer-nos —en realitat era el que inspirava el meu apunt del 2012— hi és central. I plenament vigent.

Foto: AMB

dels CAP. Segur que hi ha moltes coses a agrair, i a aprendre, d'aquelles lluites passades, i presents.

> Els artistes que amb un esprai, amb unes palmes o amb una càmera de vídeo han fet de la 'barrecha' cultural la carta de presentació i ens han regalat grans obres en català, castellà, àrab o urdú... I que tan bé expliquen el lloc d'on són, que tan bé expliquen el seu (i el nostre) país.

> Els casos de tants i tants joves que en aquests barris tan castigats per la crisi han acabat la carrera amb nota gràcies a l'esforç d'ells i de les seves famílies quan

Les millors perles

El periodista Lluís Canut assegura que Gerard Piqué és el jugador del Barça que més cobra: 28 milions d'euros. Piqué el desmenteix amb una captura de pantalla del 50% de la seva nòmina i els mortals encara estem paint la xifra: 2.328.884,39 €.

Passar Cap d'Any a la neu sona bonic, oi? Segurament les 21 persones que van començar el 2022 atrapades en un telefèric als Estats Units durant ni més ni menys que 15 hores no hi estan gaire d'acord. Haurien preferit ser a casa.

Que et faci por vacunar-te però que l'alcohol i el cànnabis et semblin imprescindibles. Li ha passat a molta gent al Quebec, on la vacunació s'ha disparat des que s'ha anunciat que caldrà el passaport covid per comprar aquestes substàncies.

Els Reis d'Orient són màgics, però també els passen coses humanes. Per exemple, a Orpesa (Castelló) van arribar per mar i el vent els va fer caure a l'aigua, mentre que a Elda (Alacant) el rei Gaspar va caure del camell.

Albert Cadanet / ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

La guerra de la comunicació climàtica

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Pexels

Si llegiu el darrer informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic, haureu de fer un autèntic exercici d'autocontrol emocional per evitar caure en el desassossec. Qui ho ha fet sap del que parlo. Portat a l'extrem, l'Associació Americana de Psicologia va arribar a definir aquest sentiment com a ecoansietat, és a dir, el temor crònic al cataclisme ambiental, i qui més ho pateix és el jovent.

Això s'explica en part perquè, d'una banda, les joves són la generació amb més coneixement científic i consciència ambiental. I, de l'altra, són la generació amb un futur planetari més incert i desolador de la història humana. Fet i fet, en podem dir ecoansietat, por, ansietat o desassossec, però al capdavall, ¿qui no sent certa intranquil·litat en veure que el compte enrere climàtic, el tic-tac de l'escalfament global, s'accelera mentre el món s'ho mira de braços plegats?

Sentir neguit, en l'actual context climàtic, és una reacció natural de qui veu l'esdevenir dels fets com a espectador. Per aquest motiu, la por precedeix sovint una certa impotència, un sentiment d'incapacitat per donar resposta a l'enorme repte climàtic. Al capdavall, si individualment ens sentim sobrepassades pel context climàtic que se'ns presenta com a catastròfic, és més fàcil que col·lectivament no reaccionem, de manera que la por esdevé el millor mecanisme de control social.

Seria molt ingenu pensar que això és fruit de l'atzar. Ans al contrari, com ja apuntava la periodista Naomi Klein en el seu darrer llibre, tot plegat és el resultat d'aplicar, amb precisió quirúrgica, tècniques de psicologia social a escala planetària. En aquest context, la imposició d'una doctrina de xoc climàtica té l'objectiu de recordarnos permanentment que no podem fer res per aturar l'escalfament del planeta. I en aquesta guerra comunicativa no declarada, la no acció climàtica es tradueix en beneficis per a aquelles corporacions que van boicotejar la Cimera del Clima de Glasgow.

De fet, si ens aturem a analitzar-ho, veurem que prà-

cticament tota la informació sobre el canvi climàtic que rebem dels mitjans de comunicació o de les xarxes socials té una forta càrrega negativa. En canvi, la gran quantitat de projectes amb responsabilitat social i ambiental que promouen la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, des de l'agroecologia fins a les cooperatives d'energia renovable, entre molts d'altres, no tenen quota de pantalla. Tampoc en els mitjans de comunicació públics. Són realitats que escapen dels noticiaris i de les tertúlies intencionadament.

Sense imaginaris col·lectius propositius i positius, sense conèixer que hi ha alternatives diferents del model de desenvolupament actual, sense ser conscients que hi ha una altra manera de viure, produir i consumir és molt difícil pensar que hi ha una sortida a aquest atzucac climàtic i ecològic en el qual hem entrat. Però, alhora, és molt fàcil caure en el catastrofisme, pensar que no podem fer res, que tot està perdut o, en tot cas, creure que un miracle tecnològic solucionarà aquest desgavell.

No deixar-se portar pel catastrofisme és el principal repte de la comunicació climàtica. Una tasca molt difícil i que ha obert, perquè no dir-ho, apassionants debats entre les companyes que en major o menor mesura parlem de canvi climàtic. En un llibre que vaig comprar a la desapareguda llibreria Canuda de Barcelona i que es titulava *La catàstrofe i el catastrofisme*, s'afirmava que les catàstrofes són discontinuïtats que es presenten en l'evolució d'un sistema.

No estic del tot segur de ser capaç d'afirmar que l'actual canvi climàtic arribi a ser una catàstrofe en un futur pròxim. El que estic convençut és que en el terreny de la comunicació climàtica, malauradament, el catastrofisme impregna la majoria de discursos. Per això, transformar la por, el desassossec o l'ecoansietat en accions positives i transformadores ha de ser una prioritat. No fer-ho sí que seria catastròfic, i darrerament anem massa servides de calamitats per permetre'ns el luxe de no actuar.

“

**Transformar la por,
el desassossec
o l'ecoansietat
en accions positives
i transformadores
ha de ser una prioritat**

”

Flaixos

@EvaPiquer: Que només els adults no vacunats puguin agafar-se la baixa quan tenen fills contagiats de covid és un disbarat que ja s'hauria d'haver resolt.

@Hibai_: Hay 3.882.369.039 personas (el 49,8% del mundo) vacunadas contra la covid y los negacionistas siguen diciendo que son vacunas "que no se han probado".

@martacava: Últim dia de vacances i no he pillat el virus. Espero que demà a la feina em rebí l'Argimon amb una orquestra i unes *majorettes* per celebrar aital gesta.

IBI Impost sobre béns immobles

2022

Ajuts al pagament de l'IBI

Informa-te'n a:

010 o 900 100 277 (si truqueu des de fora de L'Hospitalet)

<https://seuelectronica.l-h.cat/ajutIBI>

Termini de presentació de sol·licituds:

De l'1 de gener al 28 de febrer

Vetllem per garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom.

Estem
al teu
servei

Primer
de tot
ets tu

Ajuntament de L'Hospitalet

El departament d'Interior de la Generalitat ha portat a terme una redistribució de l'estructura de comandament i ha col·locat l'intendent Antoni Verger al capdavant de l'Àrea Bàsica Policial (ABP) de l'Hospitalet. Verger substitueix Montserrat Estruch.

Més sospites de la policia sobre Marín pel cas Consell Esportiu

» Un informe policial veu "certa col·laboració" de la batllessa amb l'afer
» L'anàlisi del mòbil de l'alcaldeessa corroborarà o no aquesta hipòtesi

TRIBUNALS ▶ Segons un informe de la Policia Nacional que ha avançat en exclusiva *eldiario.es*, els investigadors del cas de presumpta corrupció del Consell Esportiu veuen "una certa col·laboració i/o connivència" entre l'alcaldeessa Núria Marín, els dirigents de l'ens esportiu i l'anterior secretari de l'Esport de la Generalitat, Gerard Figueras.

Tot i que els agents eviten situar Marín en la trama, insisteixen en la possibilitat que la batllessa hauria pogut col·laborar-hi. De moment, Marín està sent investigada per presumptament haver fet cas omís de les advertències sobre suposades irregularitats al Consell Esportiu que li va fer el regidor Jaume Graells, que precisament el mes passat va ser retirat de tots els càrrecs de responsabilitat que encara mantenia al grup municipal del PSC.

La policia posa èmfasi en una conversa entre dos dels investigats,

Marín està sent investigada pel cas Consell Esportiu. Foto: Sílvia Jordi/ACN

Eduard Galí, exdirector del Consell, i Cristóbal Plaza, exregidor, en la qual aquest últim assegura que "Gerard [Figueras] trucarà a Núria [Marín] i passarà un informe positiu sobre les nostres rendicions de comptes". Sigui com sigui, la clau que corroborarà o no aquesta hipòtesi és el mòbil de l'alcaldeessa, que encara està sent analitzat pels investigadors.

Aquest informe també destaca que s'han trobat "irregula-

ritats continuades" des del 2015 en les subvencions atorgades per l'Ajuntament al Consell Esportiu, per un valor de 210.000 euros. L'Ajuntament, a preguntes de *Línia LH*, ha declinat fer declaracions al respecte.

Aquesta informació d'*eldiario.es* ha coincidit en el temps amb la publicació del Baròmetre d'opinió, en el qual s'assenyala que un 65% dels enquestats aproven la gestió de Marín a la ciutat.

El taxi esclata: "L'increment de l'agressivitat és brutal"

SEGURETAT ▶ "Hi ha molta violència cap al col·lectiu dels taxistes i una gran sensació d'inseguretat". D'aquesta manera resumeix l'hospitalenc Lluís Berbel, president del Sindicat del Taxi de Catalunya, el sentiment dels taxistes a tot el país, però sobretot a l'àrea metropolitana.

Tot i que no és un tema nou, la qüestió de les agressions a taxistes torna a estar sobre la taula després de la pallissa que va rebre un taxista a Pubilla Cases el 9 de gener, la qual va quedar enregistrada per la càmera que

duia a l'interior del vehicle. Els agressors van colpejar el conductor i li van trencar la lluna del darrere després que aquest els demanés que no entressin una ampolla al cotxe.

Per tot plegat, el col·lectiu fa temps que reclama a l'Institut Metropolità del Taxi (IMET) que permeti instal·lar càmeres a l'interior dels vehicles com a element dissuasori. "Cada cop s'estan donant més casos d'agressions, i la sensació que tenim és que l'increment d'aquestes és brutal", alerta Berbel.

L'Ajuntament i la Generalitat reactiven la comissió mixta

Marín, al costat de la seva cap de gabinet, Montse Pérez. Foto: Ajuntament

POLÍTICA ▶ La reactivació de la comissió mixta entre l'Ajuntament i la Generalitat, liderada per l'alcaldeessa Núria Marín i la consellera de Presidència, Laura Vilagrà, va tenir lloc l'11 de gener.

La trobada va centrar-se en diferents temes que afecten la ciutat, com ara la qüestió de l'habitatge, l'educació, la salut i els projectes del Clúster Biomèdic o el Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) Granvia, qualificat per Marín com un "projecte estratègic de país". Si-

gui com sigui, el consistori no ha presentat encara el procés participatiu que va anunciar per reformular el pla.

Vilagrà, per la seva banda, es va mostrar disposada a "escoltar i prendre nota" amb la voluntat "d'arribar a acords a les reivindicacions històriques de l'Hospitalet". Amb tot, aquesta comissió no se celebrava des del novembre de l'any 2019, quan es va parlar de la construcció d'un hospital a Can Rigalt [veure pàgina 11].

Hoffman durant el Mobile. Foto: Arxiu

L'Hospitalet fa fill adoptiu l'organitzador del Mobile

SOCIETAT ▶ El Ple de desembre va concedir el títol de fill adoptiu de la ciutat a John Hoffman, conseller delegat de GSMA i organitzador del Mobile World Congress a la Fira Granvia. La proposta va ser iniciativa de l'equip de govern socialista i va comptar amb el suport d'ERC.

Tanmateix, el portaveu republicà, Toni Garcia, va fer un apunt per recordar que hi ha veïns que també es mereixen ser

reconeguts per la seva feina social. La resta de l'oposició va criticar durament la jugada i va votar-hi en contra.

Els comuns van considerar que tot plegat és una "campanya d'imatge de l'alcaldeessa". Per la seva banda, des de Ciutadans van posar en dubte el "mèrit" de Hoffman per rebre aquesta distinció, una postura similar a l'adoptada pel PP, que no hi veu "arguments de pes".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

L'Hospital General fa 50 anys amb l'anhel del nou edifici

SANITAT ▶ L'Hospital General de l'Hospitalet, popularment conegut com de la Creu Roja –ja que es va construir a iniciativa d'aquesta entitat, que durant anys va tenir allà la seva seu–, celebra 50 anys amb un futur incert. Les instal·lacions d'aquest centre de salut han quedat obsoletes, i els veïns dels densament poblats barris del nord de la ciutat tenen el Moisès Broggi, a Sant Joan Despí, com a hospital de referència. Això comporta, per una banda, un desplaçament llarg i mal comunicat fins al Broggi, i per l'altra, un increment de la saturació de les urgències de l'hospital santjoanenc, els professionals del qual avisen que les seves urgències estan "al límit".

Davant d'aquesta situació, l'Hospitalet reclama que la Generalitat tiri endavant el projecte per construir l'Hospital General de la ciutat a la zona de Can Rigalt, un espai ubicat uns carrers més amunt i que presenta un estat de degradació important. Aquesta és una reivindicació de l'associació de veïns de Pubilla Cases i de plataformes socials com Marea Pensionista o Rebel·lió Bellvitge, que aquest gener ha tornat a protagonitzar

L'hospital va entrar en funcionament el 1971. Foto: Línia LH

les concentracions en defensa de la sanitat pública al davant de l'Hospital de Bellvitge.

L'Ajuntament, per la seva banda, fa anys que reclama al Govern que desencalli un projecte que considera vital per a la ciutat. En una reunió del novembre, l'alcaldeessa Núria Marín va demanar al president de la Generalitat, Pere Aragonès, que treïés aquest projecte del calaix, i aquest va reconèixer la "urgència" de la reivindicació.

Sense anar més lluny, Aragonès va assegurar en una entrevista a *Línia LH* de l'octubre del 2019, quan encara era vicepresident i conseller d'Economia, que estaven "estudiant" com poder-ho "avançar el més ràpid possible", tot i que va posar com

a prioritat, abans de construir l'hospital a Can Rigalt, reforçar l'atenció primària al Broggi i els altres hospitals de la zona. A més, a la reunió del novembre d'aquell mateix any de la comissió mixta amb el consistori, el Govern va anunciar que tenia previst tirar endavant el projecte del nou hospital.

MÉS PROTESTES VEÏNALS

Sigui com sigui, el mes passat la Marea Pensionista i Rebel·lió Bellvitge van manifestar-se pels carrers de Pubilla Cases per reclamar a la Generalitat el nou hospital. La marxa va finalitzar davant de la finca de Can Rigalt, on els manifestants van penjar una pancarta demanant la construcció del nou centre de salut.

Jesús Solores és el nou president de Creu Roja LH

ENTITATS ▶ La històrica presidenta de la Creu Roja de l'Hospitalet, Dolores Ruiz, ha fet un pas al costat perquè Jesús Solores n'agafi el testimoni al càrrec. Ruiz deixa la presidència després de 28 anys i tota una trajectòria vinculada a l'activisme social. Des de l'entitat destaquen que Ruiz és "la imatge de la Creu Roja a l'Hospitalet" i que "sempre" ha estat al costat de la gent més vulnerable.

Durant la seva presidència, a més, l'assemblea local ha canviat el seu paradigma, en potenciar l'atenció global de les persones i el seu empoderament, sense oblidar la cura bàsica d'urgència. A més, durant el seu mandat la Creu Roja va canviar de seu, en passar de les dependències a l'Hospital General –conegut encara precisament com l'hospital

de la Creu Roja– a les actuals de la Riera del Canyet.

EL NOU RESPONSABLE

El substitut de Ruiz al càrrec és Jesús Solores, natural de Logronyo i que fa sis anys que està vinculat a Creu Roja l'Hospitalet, on ha estat vicepresident fins ara. L'acte de traspàs de poders va tenir lloc el dia 22 de desembre, amb la presència del secretari provincial de Creu Roja, Àlex Rastrojo, i el president de Creu Roja Catalunya, Josep Quintet. En aquest mateix acte es va reconèixer la tasca de Ruiz, que va rebre una litografia de record.

Per altra banda, la Creu Roja local ha informat que un total de 453 nens i nenes de la ciutat han rebut una joguina en el marc de la campanya solidària de Nadal 'Els seus drets en joc'.

Acte d'homenatge a Dolores Ruiz. Foto: Creu Roja LH

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Abans de militar en un partit, alguns dels polítics joves passen per organitzacions com la JNC, les JERC, Arran o les JSC. Foto: Job Vermeulen/ACN

Si la política fos futbol, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Ada Colau o Inés Arrimadas serien algunes de les grans estrelles catalanes sobre la gespa. Les que acaparen l'atenció mediàtica. Malgrat això, són excepcions, ja que a Catalunya hi ha uns 12.000 càrrecs electes; quinze per cada 10.000 habitants. La majoria són persones desconegudes, com ho van ser els polítics catalans més famosos quan eren joves i participaven en el món local.

Com eren les superestrelles polítiques quan ningú les coneixia? Quines eren les seves aspiracions? És gairebé impossible saber-ho, perquè el relat que fan els polítics de primer nivell sobre la seva trajectòria acaba, deformat, obeint el moment actual que viuen. Amb tot, sí que podem mirar les generacions de polítics joves que comencen a entrar en joc per entendre com es forja un polític en els seus inicis. Com és la pedrera política local?

“NO TENS VICIS”

Ot García va entrar a les joventuts del PSC perquè eren l'opció que el representava en “l'eix nacional i d'esquerres”. Tenia 16 anys. Ara en té 27. A les JSC va ocupar diferents càrrecs, fins que el 2019 va convertir-se en regidor de Cornellà. En aquell moment va entendre la distància que separa la política d'organització i la municipal. “Ningú t'ensenya a fer factures o com gestionar una pandèmia”, diu. Són tasques que poden semblar titàniques per a un sociòleg nascut el 1994, però García creu que la joventut en política també té avantatges: “Tens poca experiència, però no tens vicis”.

Actualment, García està a càrrec de la regidoria de Cultura. Sap que és una tasca esporàdica, però malgrat això creu que les carteres no haurien de canviar sovint. “No és el millor per a la ciutat... El primer any aprens moltes coses sobre la vida de les entitats, que a Cornellà en són més de 350”, comptabilitza. En aquest sentit, tot i estar molt orgullós de la feina com a regidor, li agradaria continuar. “Mai diria que no al Parlament, perquè allà els debats també són enriquidors, però a curt termini estic al món local, on fer política vol dir canviar la direcció d'un carrer”, conclou.

“T'HAS D'IMPOSAR”

Jordi Castellana té 33 anys, però ja en fa més de dos que és regidor de Barcelona. No obstant això, tot va començar quan en tenia 16 i es va afiliar a les JERC. La relació de Castellana amb la política és gairebé hereditària. “Soc el tercer de tres germans que van ser de les JERC, el meu avi va estar en un camp de concentració i el seu germà va ser afusellat... A casa sempre hi ha hagut tradició d'esquerres i independentista”, relata.

Castellana és de les Corts, i allà va començar el seu camí. Amb 28 anys va tenir l'oportunitat de ser conseller de Districte, i el 2019 va entrar al consistori de Barcelona. “Al Ajuntament m'he trobat amb

La política que ve: així és la pedrera local

Tenen entre 20 i 35 anys. Alguns fa temps que tenen contacte amb la política de base. Altres fa anys que són regidors i que toquen poder. N'hi ha que es veuen durant temps a la política. Alguns pensen que aquesta etapa és circumstancial.

Parlem amb set polítics joves de l'àrea metropolitana de Barcelona.

gent d'altres partits i entitats que et veuen d'una manera molt paternalista i t'has d'imposar”, critica. Al consistori barceloní, la majoria de regidors té entre 40 i 50 anys, però Castellana considera que la política no té edats, ja que “s'hi pot estar molts o pocs anys”, encara que per a ell no es tracta d'una professió. “Jo soc un economista que fa de polític”, es defineix. El republicà no descarta acabar en un càrrec més amunt: “Si m'ho proposessin, ja parlariem d'anar al Parlament”.

DE MIRADA LLARGA

Ara Albert Cerrillo té 30 anys i és conseller de Districte a l'Eixample barceloní per Junts, però tot va començar quan en tenia 16. “Al barri vam tenir un problema amb un hotel i aleshores va venir Xavier Trias, que estava a l'oposició, i ens va ajudar molt”, recorda. Més tard, quan va entrar a la UAB va decidir fer el pas definitiu i afiliar-se a la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). Sens dubte, era una opció estranya en una universitat

on els moviments socials són majoritàriament d'esquerres. “La JNC representava el que jo volia i hi vaig entrar perquè Convergència abandonés l'autonomisme”, explica. D'allà va saltar a les joventuts de l'Eixample i més tard el van nomenar conseller de Districte. Per a Cerrillo, la política és vocació i parlar amb la gent. També és gestió, remarca, i creu que “perquè tothom visqui bé i hi hagi igualtat, la millor política social és generar feina de qualitat”. Actu-

alment, es dedica a la política mentre treballa en una consultoria d'estudis sociològics, però té clar que li agradaria implicar-se més temps en el món polític. Estar-hi anys. “Si algú fa bé la seva feina, ha de seguir-la fent: és un bé públic”, sentència.

“CREMA MOLT”

Laura Alzamora té 34 anys i és regidora de Podem a l'Hospitalet des de fa pocs mesos, després que un company decidís abandonar el

Referents

● Qualsevol polític que comença a despuntar s'emmiralla en altres que l'han precedit. Els polítics joves del món local metropolità també ho fan, i els seus referents són molt variats. De vegades són sorprenents, altres cops tòpics. Una mescla entre grans referents de cada formació, figures de talla internacional i familiars propers.

Ot García (PSC), per exemple, assenyala que, tot i que el seu avi mai va ser polític, sí que va ser un gran lluitador per aconseguir drets de base. Alhora cita l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero. "Per a mi

era jove i que ara ha substituït: Joan Queraltó i Joan Rodríguez.

Per a Laura Alzamora (Podem), Pablo Iglesias i Julio Anguita són figures que la inspiren. "En el seu dia també ho va ser Mónica Oltra, però ara conec més les seves polítiques i ja no em convenç", diu. Amb tot, aclareix que, a ella, més que les persones li agraden "les coses que fan aquestes persones". En aquest sentit, cita la seva mare "per la vocació de servei" i el seu avi "per la part més crítica".

Aleix Abadia, de la CUP, és més concís que la resta de polítics joves.

Zapatero, Junqueras, Iglesias, Aznar, Arrimadas o Puigdemont són alguns dels referents en els quals s'emmirallen els polítics joves

és un referent per una qüestió d'edat... Li vaig tenir molta estima i va aconseguir molts drets", afirma.

Jordi Castellana (ERC) explica que, més enllà de Catalunya, els seus referents són Nelson Mandela, Arnaldo Otegi i Alexandria Ocasio-Cortez, mentre que en l'àmbit nacional són Oriol Junqueras, Marta Rovira, Jordi Cuixart i Carme Forcadell.

"A escala nacional, un referent per a mi és Carles Puigdemont", explica Albert Cerrillo, de Junts per Catalunya. En el seu cas, però, la seva implicació amb la política té molt a veure amb Xavier Trias i amb dos portaveus de Districte a l'Eixample barceloní que va conèixer de casualitat quan

Per a ell, que es declara marxista, la seva mare, que va militar al PSUC, és un referent en tota regla.

"Inés Arrimadas és la bomba, perquè és propera i entén la realitat dels municipis", diu María Duarte, de Ciutadans. La regidora afegeix que també li agrada Begoña Villacís. Amb tot, potser la frase més important de la seva carrera política li va dir la seva mare: "Deixa la política quan no et reconeguis".

Per últim, Pau Ferran (PP) afirma que, per a ell, José María Aznar o Esperanza Aguirre són referents liberals. "També ho és Xavier García Albiol, per com ha gestionat la seva ciutat", conclou el jove de Castelldefels.

càrrec. La política li ha interessat sempre, "des que era monitora i treballava en temes de solidaritat". Fa tres anys va començar a militar a Podem, però en el seu cas les reivindicacions del 15-M i del 8-M han estat cabdals per fer el salt a la política. També ho ha estat la realitat de la seva ciutat, on segons descriu "la situació és complicada i les injustícies estan més a flor de pell". Amb aquesta motxilla va decidir apropar-se a la formació que considerava més útil. "A Podem no hi ha un sentiment de partit, la formació és una eina", reflexiona. "Vaig entrar-hi per ajudar, i a poc a poc vaig anar encapçalant el moviment a la ciutat", afegeix.

A diferència d'altres polítics joves, per a Alzamora la política ha de ser ocasional, perquè "crema molt". "És un càrrec puntual i cal saber reinserir-se al món laboral", assenyala ella que és psicòloga i educadora de formació. Tot i això, no descarta acabar algun dia en política nacional, malgrat que creu que el seu tarannà s'adapta millor a la política de proximitat.

LA POLÍTICA A LES VENES

Té 23 anys i sempre ha viscut en una casa d'esquerres i independentistes. A Aleix Abadia la política li corre per les venes. Físic de

professió, va treballar al CosmoCaixa, on va organitzar una lluita per la millora dels drets laborals. Però va ser l'1-O el que ho va alterar tot. "Vaig entrar als CDR, no per vocació, sinó per conquerir drets", apunta. Alhora, militava a Arran i a la CUP, i quan el regidor d'aquest partit a Sant Just ho va deixar, l'assemblea va nomenar Abadia nou regidor. Ara compagina aquesta tasca amb la seva formació, i considera que la seva presència a l'Ajuntament és circumstancial.

"La política institucional deriva del règim del 78... És un *paripé* en què cada quatre anys es decideix qui serà el gestor del capital", denuncia. Amb tot, reconeix que el "front institucional" pot donar peu a certs canvis "al servei de la revolució catalana". Abadia és un dels polítics més joves del país, i com a tal considera que falta sensibilitat envers les problemàtiques juvenils. "En salut mental, per exemple, al món local hi ha molt paternalisme", assevera.

"COM ELS ANYS DELS GATS"

María Duarte es va afiliar a Ciutadans cansada del procés independentista. No era la primera vegada que aquesta jove de 32 anys de Santa Coloma s'interessava per la

"Quan vaig entrar a l'Ajuntament em vaig trobar amb gent d'altres partits i entitats que em veien d'una manera molt paternalista i em vaig haver d'imposar"

"A la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer-ne una professió"

política. Abans havia participat en el moviment associatiu de la seva ciutat, però dels 19 als 24 anys va viure una certa desafecció. Va ser a la universitat on va decidir afiliar-se a Ciutadans. "De portes enfora jo era l'única veu discordant; tothom deia que Espanya ens roba", recorda. "Ciutadans va suposar frescor. Estava format per gent de la societat civil i proposava coses innovadores, com la maternitat subrogada o la despenalització de la marihuana", argumenta.

Va anar a les llistes locals d'aquest partit el 2015, i des d'aleshores és regidora de Santa Coloma. "Un any en política és com els anys dels gats, perquè cal multiplicar-lo per set", bromeja. "Cada dia saps quan comences, però no quan acabarà la jornada laboral", afegeix. És per això que ella té clar que "a la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer d'aquesta tasca una professió".

QUAN SER JOVE ÉS UN VALOR

Pau Ferran és contundent: "Tenim un Govern revolucionari i per això els veritables rebels militen en partits com el PP". Nascut a Castelldefels, té 24 anys i és vicepre-

sident d'organització de les Noves Generacions del PP a Catalunya. Des dels 18 anys la seva activitat política ha estat vinculada a aquesta ciutat del Baix Llobregat, on es va presentar com a regidor però no va ser escollit. "Em vaig afiliar al PP quan el procés independentista estava entrant al seu punt àlgid, i perquè em considero de dretes, liberal pel que fa a l'economia, amb forts valors familiars i de respecte per la vida", detalla.

Ferran creu que la joventut no és un impediment. De fet, en un partit com el PP, que té la militància i els votants més grans, és un valor. Malgrat que diu que està en política de forma "altruista", no costa d'imaginar-lo ostentant algun càrrec en el futur. "Treballo en el departament de Recursos Humans d'una empresa, però veuria factible dedicar-me a la política", reflexiona.

Tots ells formen part de la pedrera política metropolitana, que, tornant al símil futbolístic, comença a nodrir amb força els primers equips dels partits catalans. Són la política que ve.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Loteria | El tercer premi del sorteig de Reis cau a Sant Josep

L'administració número 9 de l'Hospitalet, ubicada a l'avinguda del Carrilet, cantonada amb Santiago de Compostel·la, a Sant Josep, va repartir el tercer premi de la loteria de Reis amb el número 19.467. Diversos veïns es van apropar a l'establiment a celebrar-ho.

Viure amb la casa apuntalada: Ciutat Comtal vol solucions

Francisco J. Rodríguez
SANT JOSEP

“Hem arribat al límit del mal viure”. Així de contundent es mostra Mónica Domínguez, veïna dels Blocs Ciutat Comtal, en declaracions a *Línia LH* sobre la situació d'urgència que viuen. I no és per a menys, atès que vuit blocs d'aquesta zona de Sant Josep estan apuntalats per deficiències en l'estructura.

El deteriorament va començar fa uns anys, després que es detectessin fuites d'aigua i desprendiments. Els arquitectes van determinar que hi havia vuit blocs amb problemes. Per evitar mals majors, l'estiu del 2020 es va procedir a apuntalar alguns edificis, tant els vestíbuls com els pisos més afectats. Era una solució d'urgència, provisional, però ara per ara els veïns temen que es converteixi en definitiva. “Hi ha veïns que tenen entre sis o vuit puntals al lavabo o a la cui-

Imatge d'una de les cuines afectades. Foto cedida

na, no es poden ni dutxar ni obrir armaris”, denuncia Domínguez, que avisa que els veïns estan “farts” i que hi ha el risc que algú en pugui treure algun.

Les obres per solucionar les patologies –entre les quals hi ha un ciment aluminós– estan pressupostades en 200.000 euros, el que tocava a uns 20.000 euros per veí, una quantitat “impossible” de pagar per a molts inquilins, recorda Domínguez. L'A-

juntament va encarregar un informe a la Universitat Politècnica (UPC) sobre els riscos estructurals, en el qual s'assenyala que els blocs són de construcció “senzilla”, i elaborats amb materials que ofereixen poca durabilitat.

Ara els veïns estan a l'espera d'una segona fase de l'informe, que encara no ha arribat. “Els pisos fan soroll, no es fàcil viure en pisos que penses que puguin caure”, alerta Domínguez.

Arrenca una campanya per l'habitatge digne a la ciutat

SOCIETAT ▶ La PAH de l'Hospitalet, l'Assemblea de Defensa dels Drets a l'Hospitalet i la branca local del Sindicat de Llogateres han posat en marxa una campanya per reivindicar l'habitatge digne a la ciutat. La iniciativa va arrencar el desembre amb una concentració davant de l'Oficina Municipal de l'Habitatge, al carrer Llobregat, on van lliurar una instància. Més

tard, els manifestants van baixar cap a l'Àrea de Benestar i Família, al barri de Sant Josep.

DESNONAMENT ATURAT

Un exemple de la problemàtica de l'habitatge és el desnonament d'una dona del Centre de 67 anys amb una pensió per incapacitat que no pot pagar la hipoteca. El jutjat, atenint-se a la situació, va decidir aturar-lo.

Els Pastorets del Catòlic critiquen la pressió urbanística

TRADICIÓ ▶ El grup de teatre del Centre Catòlic que interpreta *Els Pastorets* va fer un al·legat en contra de la pressió urbanística a la ciutat en una de les seves darreres sessions. Ho van fer a partir d'una cançó en la qual denunciaven que projectes com el de Cosme Toda –que preveu fer-hi centenars de pisos– o el polèmic Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) de la Gran Via són “projectes fets per especular”.

Seguint amb aquesta tònica, el pastoret reivindicatiu va cantar que la ciutadania “comença a despertar” i que ja reclama zones verdes i més serveis.

Finalment, la tonada acabava amb una menció directa a l'alcaldeessa, Núria Marín. “La senyora Marín no ens vol fer cap cas, però la gent de l'Hospi seguirem lluitant”, va cloure el cantaire, en el mateix moment que el públic aplaudia.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*El Pau,
llevant-se cada dia a
les 4 del matí per poder
oferir-nos el millor pa
del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació
Mitjans Km 0

línia'l'H

El Centre Cultural Santa Eulàlia acull el dia 15 de gener una nova trobada del cicle de Titelles d'Hivern amb *Xino xano*, un espectacle a càrrec de la companyia Fes-t'ho com vulguis, que narra les peripècies de la girafa Tuinga, somniadora i dormilega alhora.

Impulsen la neteja "a fons" de vuit espais del barri

SERVEIS ▶ Del 3 al 14 de gener l'Ajuntament va portar a terme una neteja "a fons" a vuit espais del barri de Santa Eulàlia. En concret, als carrers d'Enric Morera, de Bacardí, Modern, Transversal, la plaça dels Avis, la plaça de Pius XII i els trams del carrer Santa Eulàlia i Enric Prat de la Riba sota el pont de la Vanguard –entre la rotonda de l'avinguda d'Amadeu Torner i la del carrer de Sant Pius X–.

L'acció s'emmarca dins de la iniciativa municipal Net i Polit, a través de la qual es netegen voreres i calçades i s'eliminen els grafitis de les façanes i del mobiliari urbà. La neteja, tanmateix, també contempla la revisió de les papereres, la neteja dels contenidors d'escombraries i la retirada de les males herbes.

Aquest programa de neteja integral va néixer l'any 2016 a l'avinguda Severo Ochoa de Pubblica Cases, i des d'aleshores

Operaris fent tasques de neteja al clavegueram. Foto: Ajuntament

diversos barris de la ciutat se n'han beneficiat.

ASSIGNATURA PENDENT

I és que la neteja de la ciutat és una preocupació recurrent de la ciutadania. Segons l'últim baròmetre d'opinió, publicat recentment, la brutícia de la ciutat és la segona preocupació dels ciutadans -del 22,5%, no-

més per darrere de la inseguretat -que preocupa al 42% dels veïns-.

De fet, la neteja és el servei municipal que pitjor nota rep per part dels ciutadans, que li atorguen un 5,6.

Amb tot, el consistori ha informat que hi ha previstes més actuacions de neteja integral a diferents carrers de la ciutat.

Mercè Perea és diputada al Congrés. Foto: Sílvia Jordi/ACN

Perea celebra la reforma laboral: "Enforteix el país"

POLÍTICA ▶ La diputada socialista al Congrés i exregidora de l'Ajuntament, Mercè Perea, va comparèixer el dia 14 a la seu del partit al barri per fer una valoració de la reforma laboral que ha impulsat el govern de PSOE i Unidas Podemos.

"Garantim drets i tranquil·litat a la ciutadania", va expressar Perea, que va fer valdre l'acord social que ha permès el canvi de la normativa laboral a Espanya.

"Són acords comuns per a interessos comuns, és la millor notícia per enfortir el país", va afegir Perea. La diputada va criticar el posicionament del PP, que ha criticat la reforma malgrat l'acord entre el govern central i la patronal. "Pactes així no passen des d'abans del 2012", va dir.

En aquest sentit, la diputada hospitalenca va recordar que la reforma laboral respon a un compromís del govern de coalició.

Bellvitge | Nou punt de recàrrega elèctrica de vehicles

A finals del desembre va entrar en funcionament un nou punt de recàrrega de vehicles elèctrics. Està ubicat a la rambla Marina, cantonada amb Travessia Industrial. Aquesta electroliner forma part de la xarxa de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

Bellvitge | El Gornal

Tallers de teatre per combatre la soledat de la gent gran

EL GORNAL ▶ El Casal Cívic del Gornal és escenari d'una iniciativa que busca trencar amb la soledat de la gent gran. Mèmora, juntament amb Plaudite Teatre, el CAP i el Col·legi Enric d'Ossó, i a través de l'Espai de Suport de l'Hospitalet, han posat en marxa uns tallers intergeneracionals de teatre, en els quals es barregen ancians i joves per fer art escènic. La finalitat d'aquesta iniciativa és fomentar l'activitat social d'un grup de gent gran que viuen sols i que han estat identificats pels professionals del CAP. El projecte es diu 'Obrim el teló al Gornal', i va començar a caminar el 2019. La pandèmia i el confinament van deixar-lo en *stand by*, i des de fa pocs mesos ha reprès l'activitat.

El grup té una mitjana d'edat de 78 anys i assisteixen de manera setmanal al casal per desenvolupar les seves capacitats a sobre de l'escenari. "La majoria són vidus o el seu entorn més pròxim ha mort i te-

Els tallers s'han resprès fa pocs mesos. Foto: Twitter (@salutgornal)

nen sentiments de soledat", explica Faustina Benavides, treballadora social del CAP Gornal, que destaca els beneficis de la vida social i l'exercici per sobre de la medicació.

Des de l'Enric d'Ossó, per la seva banda, consideren que la iniciativa està sent "molt enriquidora" per als joves, ja que a banda de treballar les seves ha-

bilitats artístiques, han establert una relació de respecte i aprenentatge envers el col·lectiu de gent gran.

La directora artística de Plaudite, Eugenia Delgado, creu que és "molt necessari" continuar destinant recursos a experiències com aquesta que posen de manifest el poder del teatre com una "eina de transformació social".

Els veïns del Gornal es queden sense caixers al barri

EL GORNAL ▶ Des del desembre, al barri del Gornal, amb gairebé 8.000 habitants, no hi ha cap entitat bancària ni caixer automàtic. El desembre va tancar la darrera, de CaixaBank, que estava ubicada a l'avinguda Carmen Amaya. Des d'aleshores el veïnat reclama que se n'obri alguna per no deixar el barri sense un servei bàsic com aquest.

"Això és el problema de l'Espanya buidada traslladat a la segona ciutat de Catalunya", afirma rotund a *Línia LH* el president de l'associació de veïns, Antonio Yáñez, que lamenta que

malgrat que el mes passat els van prometre que reobririen almenys dos caixers al barri, avui dia encara no tenen cap notícia.

L'entitat, que està en un procés de reordenació de les seves sucursals, ha traslladat el servei a una oficina de la rambla Marina, a Bellvitge. No és gaire lluny, però Yáñez recorda que entremig hi ha el pont de les vies. "La gent gran té dificultats de mobilitat, i això no ajuda", denuncia.

Per tot plegat, anuncia que tenen previst "apujar el to" fins que els facin cas. Des del consistori, a més, han mostrat el seu suport.

Una de les protestes veïnals del mes passat. Foto: AVV Gornal

En el marc del Pla Integral de les Planes-Blocs Florida, s'està celebrant un cicle de tallers sobre la història del barri. Se celebren cada mes al Centre Ana Díaz Rico. A la primera sessió, el 16 de desembre, van assistir-hi una trentena de veïns.

Dos mesos a la intempèrie a la Florida: "Això no és vida"

Francisco J. Rodríguez
LA FLORIDA

Les persones desallotjades de la nau industrial de l'avinguda Vilafranca el 22 de novembre fa dos mesos que viuen al carrer i, de moment, no s'albira una solució a la seva situació. "Això no és vida", reconeix a aquesta publicació la Roxana, portaveu del grup. Dos mesos vivint a la intempèrie, en uns porxos de l'avinguda de Catalunya, pesen en els seus ànims. En un primer moment eren 12 persones –d'aquí que se les bategés com 'les 12 de Vilafranca'–, però ara el seu número és inferior, ja que cadascú s'està buscant una solució de la manera que pot.

Mentrestant, els que encara acampen a la Florida expliquen que no hi ha cap avenç en la seva situació i que ningú de l'Ajunta-

Interior dels porxos on malviuen el grup de desallotjats. Foto: Línia LH

ment els ha tornat a contactar. El mes passat el consistori els va oferir una estada de tres nits "o les que calguin" en un alberg municipal, i van rebutjar donar una solució conjunta al grup, tal com van reclamar en un primer moment. "No és la forma de treballar de Serveis Socials", van destacar fonts municipals.

De moment, els acampats sobreviuen gràcies a la solida-

ritat dels veïns, que els porten menjar, roba i alguna peça de mobiliari. El fred apreta, i les nits són "dures i fredes", recorda la Roxana, que avisa que han estat increpats en alguna ocasió per alguna persona que hi passava.

Els acampats, amb tot, afirmen que no volen res "gratis", sinó poder tenir un pis per pagar-lo amb la seva feina.

Desmantellen un punt de venda de cocaïna al barri

SUCCESSOS ▶ Els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana han desmantellat un punt de venda de cocaïna al barri i han detingut el seu responsable, un veí de la ciutat de 55 anys, que vivia als baixos ocupats d'un edifici.

L'home tenia diversos antecedents per tràfic de cocaïna i la droga que venia, segons han fet constar els investigadors, estava molt adulterada. La investigació va arrencar el mes d'octubre passat, quan els agents van tenir coneixement d'un augment dels delictes en un sector del barri que podrien estar relacionats amb l'afluència regular de persones drogodependent.

La intervenció policial es va fer el 23 de desembre i durant l'escorcoll es va enxampar l'home amb desenes de dosis de cocaïna preparades per a la venda, diners en efectiu i una bàscula de precisió. El jutge va ordenar la seva llibertat amb càrrecs.

Renoven el terra dels jocs infantils de Primavera

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha substituït el terra de cautxú de l'àrea de jocs infantils del carrer Primavera, a l'alçada d'Enginyer Moncunill, que estava en mal estat. Aquesta zona va ser dissenyada pels tècnics municipals en col·laboració amb el Consell de Nois i Noies (CNiN) de l'Hospitalet, que de fet va participar en el seu disseny i en l'elecció dels jocs infantils presents.

Es tracta d'una zona concoreguda i intensament utilitzada pels infants del barri.

Foto: Ajuntament

Història | Alerten dels perills al pont d'en Jordà

La Coordinadora d'Ampas Endavant de Collblanc-La Torrassa exigeix al consistori que rehabiliti el pont d'en Jordà. La plataforma assenyala que a l'estiu hi va caure un nen pel mal estat de la infraestructura i recorda que el pont és un "camí escolar".

Collblanc | La Torrassa

El Jardí del Fènix fa renéixer un solar abandonat del carrer Mas

Francisco J. Rodríguez
LA TORRASSA

El solar del carrer Mas, número 108, havia estat ocupat per una d'aquelles casetes de passadís per als obrers tan típiques de la Torrassa. Però des de fa uns 15 anys, l'espai estava buit i llanguia cobert de males herbes. Des del novembre, tanmateix, i com si es tractés de l'au fènix, ha tornat a tenir vida gràcies a la iniciativa del Jardí del Fènix, un col·lectiu de veïns que han recuperat l'espai per fer-hi un hort urbà i habilitar-lo com un indret de trobada.

El Santi és una d'aquestes persones. "Davant la falta de zones verdes al barri, hem optat per recuperar aquest solar i aportar una mica de verd a la Torrassa", explica a aquesta publicació. S'hi reuneixen cada dissabte al matí per tenir cura del llimoner, el ficus i la palmera que hi han plantat, entre altres, i pen-

Alguns dels vegetals plantats en aquest hort comunitari. Foto: Línia LH

sar possibles usos del solar. Hi són des de l'1 de novembre, i el seu objectiu és que el Jardí del Fènix esdevingui un lloc de trobada veïnal per fer xarxa.

No han començat de zero, però, ja que tenen l'experiència de l'Espai Vallparda, objecte de polèmiques amb l'Ajuntament –que era propietari d'aquell solar– i els veïns. Alguns dels participants en aquella iniciativa d'hort urbà i comunitari, ara mateix aturada, aporten el seu granet de sorra al Jardí del Fè-

nix. I també consells, com ara parlar amb tots els veïns de la zona per explicar què volen fer i ser molt curosos amb el seu descans. És per aquesta raó tan profana, i no per cap altra, destaquen, que a dins del jardí no es pot consumir ni tabac ni alcohol.

El propòsit del grup és continuar adequant l'espai perquè veïns i entitats en puguin gaudir. De moment no han tingut cap problema –ni contacte. amb la propietat del solar, i esperen que segueixi així.

Estat actual de les obres del nou edifici de l'escola. Foto: Línia LH

L'edifici de l'Ernest Lluch podria estar acabat al març

ESCOLES ▶ El nou edifici de l'escola Ernest Lluch estarà enllestit de cara al mes de març o abril a molt tardar, segons publica El Far citant fonts del departament d'Ensenyament.

D'aquesta manera, l'escola aconseguiria fer realitat la seva principal i històrica demanda, la de tenir un edifici propi i abandonar els barracons. Des de l'AMPA de l'escola han explicat a Línia LH que la idea que hi ha és que es pugui fer el trasllat dels alumnes al nou centre de cara a

Setmana Santa, tot i que es mostren molt curosos amb el calendari. Sigui com sigui, les obres del nou edifici avancen a bon ritme, fet que indica que la inauguració definitiva del centre educatiu està més a prop.

Aquesta escola va néixer va una dècada, i des d'aleshores no ha comptat amb un edifici propi. Gràcies a la pressió de la comunitat educativa i a la cessió de l'Ajuntament del solar on hi ha el nou edifici, finalment l'escola podrà funcionar amb normalitat.

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

El conjunt d'Iván Serrano jugarà a casa el pròxim dissabte 22 de gener contra l'AB Premià, en partit corresponent a la 13a jornada del grup 1 de Copa Catalunya. El CEJ l'Hospitalet vol continuar lluitant per a fer-se amb una de les dues places que donen accés a la Final a Quatre.

Foto: Jordi Lacambra

“Cada vegada soc una mica més flexible amb mi mateixa”

Sara Gallego / Atletista de Nike i plusmarquista d'Espanya

“Havia decidit que marxava, però fins que no ho vaig plasmar en paraules, no en vaig ser prou conscient. Escrivint el meu text de comiat a l'Hospitalet Atletisme vaig sentir nostàlgia, alegria i tristesa”, confessa Sara Gallego (Barcelona, 2000), plusmarquista d'Espanya de 400 metres tanques i nova atleta de Nike.

Toni Delgado
PUBILLA CASES

Avegades quan posem per escrit què sentim i hem viscut descobrim matisos que el ritme diari no ens permet veure. És un diàleg interior.

És així. Mentre redactava el text, sentia que estava tancant una etapa meravellosa i plena d'aprenentatge. Sempre portaré al cor a l'Hospitalet Atletisme pel tracte que he rebut i tot el que hi he après. L'atletisme és un esport individual en què valors moltíssim la companyonia, i el meu grup d'entrenament era una pinya. Tenia clar que havia de dedicar-li unes paraules a l'Armando Álvarez, qui va apostar per mi i va ser un pilar fonamental al club.

Fa anys que vesteixes Nike. Era el teu destí lògic, no?

Sí, era una possibilitat i estic molt contenta per l'oportunitat i la confiança que m'han donat. És un somni que ni havia somiat quan vaig començar de petita. Em deixaré la pell perquè la meua nova etapa sigui igual o millor que l'anterior.

Àlex Codina continuarà sent el teu entrenador?

Sí. Continuaré al CAR de Sant Cugat amb el meu grup d'entrenament des de l'última part de 2020, quan vaig deixar d'exercitar-me a l'Hospitalet Nord, però continuava competint amb l'Hospitalet Atletisme. Sortir de la meua zona de confort va ser dur i em va ajudar a créixer.

Com és el teu entrenador?

Molt proper i escolta l'atleta molt bé. És rígid en alguns aspectes, quan cal, i flexible si aquell dia estàs malament. Intenta, però, que la programació setmanal no canviï.

Ets flexible amb tu mateixa?

Cada vegada ho soc una mica més. Em solc empipar quan un entrenament no em va bé i hauria de pensar més que simplement no he tingut el dia. Els i les atletes, però, som força estrictes perquè sempre volem oferir la nostra millor versió.

Com tu el passat 10 de juliol: medalla de plata als Europeus sots 23 a Tallin (Estònia) amb 55.20 segons, rècord d'Espanya absolut. Vas millorar la marca de Cristina Pérez, 55.23, de l'any 1988.

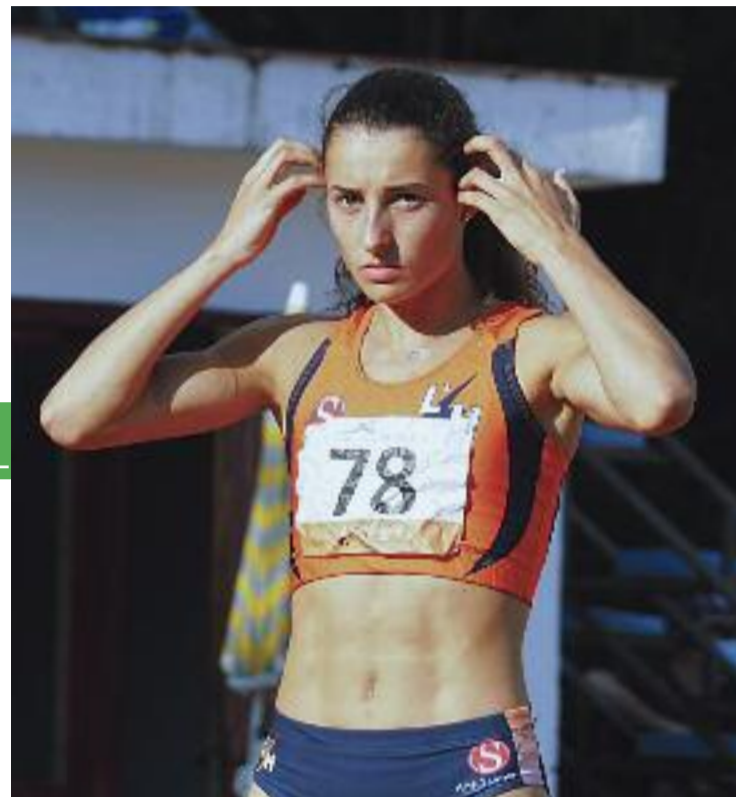
Quan vaig arribar a la meta vaig allucinar. No m'ho creia. Era subcampeona europea amb una marca fantàstica! Fins que em va entrevistar la Federació Espanyola d'Atletisme no em vaig adonar que era un registre històric. Batre el rècord era un objectiu a llarg termini que no m'esperava que arribés tan aviat.

“Sempre portaré al cor a l'Hospitalet Atletisme pel tracte que he rebut i tot el que hi he après”

Què vas sentir?

No sabia ni què dir ni com reaccionar. Sentia eufòria, una alegria immensa... Eren moltes emocions barrejades. Estava molt satisfeta de tenir una recompensa així després d'haver patit, lluitat i gaudit tant.

La mínima olímpica per als Jocs Olímpics de Tòquio 2020, celebrats el passat estiu, era de 55.40 segons. En vas fer 55.20, però dues setmanes més tard del que s'exigia. No vas poder competir en la prova individual

i vas viatjar al Japó per a ajudar l'equip de relleu mixt, per si passava qualsevol imprevist i havies de participar. Suposo que estaves trencada per dins i que havies de sumar com fos. Em va fer ràbia no poder competir en la prova individual perquè sabia que tenia prou nivell. Llàstima que no fes la marca mínima abans. Als Jocs m'havia d'oblidar del que podia haver estat i centrar-me en el relleu, deixar-me l'ànima en l'equip i estar preparada per si havia de participar. Crec que vaig complir amb el meu paper i l'actuació del relleu va ser molt bona.

Què vas pensar quan vas veure la Vila Olímpica per primer cop?

Mentre entràvem amb el bus rumiava: “Malgrat que sigui en plena pandèmia i sense poder competir en la meua prova, estic complint un somni... Formo part d'uns Jocs Olímpics!”. Comparteixes espai amb esportistes d'arreu del món que són increïbles, persones que lluiten i s'esforcen pels seus somnis com tu.

Què és per a tu la tanca?

Per a molta gent que no fa tanques és un obstacle que has de saltar. Per a mi és una motivació.

Treballes tant la tècnica que ni veus les tanques?

[Riu]. Estudiem els passos. Ho estudiem tot. El moviment em surt tan natural que no veig les primeres tanques ni noto desgast. Més aviat, em sento amb més energia. No em passa el mateix amb les dues o tres últimes. Encara les veig. És un aspecte que he de polir per millorar la meua marca.

Com et va marcar Armando Álvarez?

“Sara, et portaré als Jocs Olímpics”, em repetia. Que m'ho digués ell, que ja ho havia aconseguit amb atletes com Laia Forcadell, em donava esperances i era una motivació extra. Després, als entrenaments, jo en algun moment acabava dient “ai, no puc més”. “Sara, si vols, pots”, em recalava. Sempre tinc molt presents les seves paraules. L'Armando era extraordinari. El trobo molt a faltar.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de convida amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

No t'ho perdís

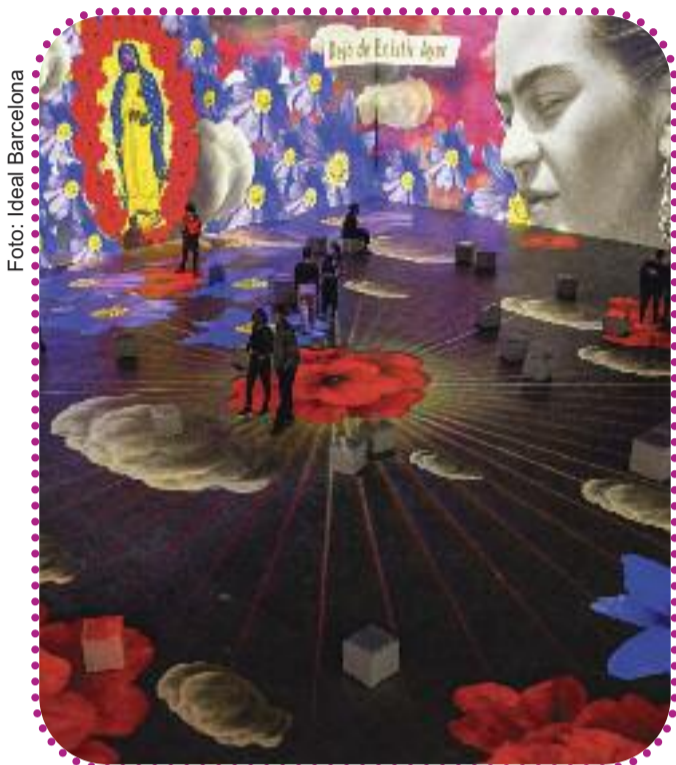

Foto: Ideal Barcelona

Frida Kahlo

L'Ideal, el centre d'arts digitals de Barcelona, s'ha tornat a transformar amb una nova exposició immersiva. Ara acull 'Frida Kahlo. La vida d'un mite', una biografia de l'artista mexicana construïda a partir de grans projeccions audiovisuals, realitat augmentada, realitat virtual i holografia. La mostra inclou col·leccions de fotografies històriques, pel·lícules originals, entorns digitals, instal·lacions artístiques, objectes de col·leccionista i música de nova creació. Tot plegat serveix per reproduir els moments més rellevants de la vida d'una de les artistes més influents encara avui.

Famosos

Sembla que Toni Cruanyes (Canet de Mar, 1974) s'ha portat bé durant l'últim any. El passat dia 6, els Reis d'Orient li van portar un regal inigualable: el Premi Josep Pla pel seu llibre *La vall de la llum*. La novel·la recorda el seu avi, Antoni Cruanyes i Becana, que va morir l'abril de 2020, durant la primera onada de la pandèmia del coronavirus. "És un homenatge a una generació sencera d'homes i dones que van sobreviure a una guerra quan eren nens i han hagut de fer front a una pandèmia des de les residències al final de la seva vida", va dir el periodista i presentador del Telenotícies Vespre de TV3 quan va recollir el premi a l'Hotel Palace de Barcelona. Pel que fa a les reaccions al guardó, a les xarxes socials hi ha hagut tant felicitacions com crítiques. Per opinar sobre el llibre, però, caldrà esperar fins a la seva publicació, el 2 de febrer.

La fitxa

QUI ÉS?

T O N I C R U A N Y E S

ÉS FAMÓS PER...

Presentar el Telenotícies Vespre de TV3
També va ser corresponsal de TV3 a Londres i París

QUÈ HA FET?

Guanyar el Premi Josep Pla
Pel llibre 'La vall de la llum', un homenatge al seu avi

A LES XARXES...

Barreja de felicitacions i crítiques
Tot i que la novel·la es publicarà el 2 de febrer

Llibres

Ràbia
Sebastià Alzamora

Un home de mitjana edat viu amb la seva gossa, la Taylor, fins que un dia mor enverinada sense que ell sàpiga qui pot haver-ho fet ni per què. Tampoc comprendre una altra mort, la d'una persona amb qui coincidien sovint quan passejava la gossa. Mentre intenta assumir aquests fets, es veu abocat a considerar la relació que té amb el món que l'envolta.

Teatre

El gegant del pi
Pau Vinyals

En Pau té 33 anys i s'acaba de comprar un pis amb la seva dona al barri del Raval de Barcelona. És feliç amb la seva feina i la Judit. Es miren amb tendresa mentre van traient de les caixes tots els objectes: un cartell de Tortell Poltrona, fotos de família feliç... El Pau recorda com estimava el seu avi. El seu avi era franquista.

Al teatre Tantarantana de Barcelona.

Música

Dawn FM
The Weeknd

Els fans de The Weeknd han començat l'any amb una bona notícia. L'artista canadenc va publicar el seu cinquè disc, *Dawn FM*, el 7 de gener, només quatre dies després d'haver-lo anunciat: sap que no li cal fer gaire promoció perquè l'escoltin arreu del món. L'àlbum inclou setze temes i la col·laboració amb Lil Wayne, Tyler, The Creator i l'actor Jim Carrey.

Pelis i sèries

Competencia oficial
Gastón Duprat i Mariano Cohn

Un empresari multimilionari decideix fer una pel·lícula per aconseguir transcendència i prestigi, i contracta els millors: la cineasta Lola Cuevas (Penélope Cruz), l'actor de Hollywood Félix Rivero (Antonio Banderas) i l'actor de teatre Iván Torres (Oscar Martínez). Els dos actors, dues llegendes, no són gens amics, i Lola Cuevas farà que s'enfrontin.

ESTILS DE VIDA

Com superar el gener costerut

Foto: Pexels

i ECONOMIA

Després de les despeses extraordinàries que suposen les festes de Nadal, enfrontar-se al mes de gener i, sobretot, arribar al final pot ser tot un repte econòmic. Aquest moment de l'any és el que en català es coneix com a costa de gener o gener costerut. Per superar aquesta època amb el mínim patiment possible, la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) ja va oferir fa un parell d'anys alguns consells interessants que recuperem a continuació.

En primer lloc, però, cal deixar clara una cosa: "Quan hi ha pobresa és impossible l'estalvi, perquè no s'arriba als mínims necessaris per viure", alerta Elisabet Ruiz, professora dels Estudis d'Economia i Empresa de la UOC. En situacions menys extremes, un bon primer pas és revisar les despeses que hem fet durant l'any i els serveis no essencials que tenim contractats: potser no els fem servir i en podem prescindir. És important comparar preus, no quedar-nos amb el primer que veiem, sinó mirar si hi ha el mateix producte o servei més barat. L'organització també és necessària: per exemple, és bo fer la llista de la compra abans d'anar al supermercat. Un altre consell és esperar que surtin ofertes de les coses no urgents.

Les claus.....

REVISAR

Les despeses de l'any i els serveis no essencials que tenim contractats: potser no els estem fent servir i en podem prescindir

COMPARAR

Preus: no quedar-nos amb el primer que veiem sense haver mirat si hi ha el mateix producte o servei més barat

ORGANITZAR

Per exemple, fer la llista de la compra abans d'anar al supermercat per no comprar coses innecessàries

ESPERAR

Un bon consell és ser pacient i esperar que surtin ofertes d'aquells productes o serveis que no necessitem urgentment

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es